

Inventaris de camins: és hora d'avançar

Després de la gran rebuda que va tenir la revista l'any passat, de la qual us estem molt agraïts, arriba aquest segon número carregat de bons continguts. Deixeu-nos, però, recuperar una reflexió que feia la Sílvia Coll en el primer número: «Els camins públics són un bé que pertany a tothom». Ara bé, aquest caràcter públic es pot reforçar i garantir millor si els vials s'inclouen en els inventaris municipals de camins, uns instruments que tots els ajuntaments haurien de tenir i que enguany, com veureu tot seguit, rebran un bon impuls...

Quan el SENDÈRIA era un butlletí mensual, i ens remuntem al període que va dels anys 2014 al 2023, seguia una línia editorial amb les seves filies i fòbies. Una de les nostres dèries, potser la més marcada, eren els inventaris de camins municipals. Aplaudíem amb les orelles, com es diu ara, cada vegada que sabíem de l'aprovació d'un nou inventari. Malauradament, no passava sovint: només una quinzena de notícies van explicar l'aprovació inicial o definitiva d'algun inventari o bé van animar els municipis a elaborar el que és una obligació per llei.

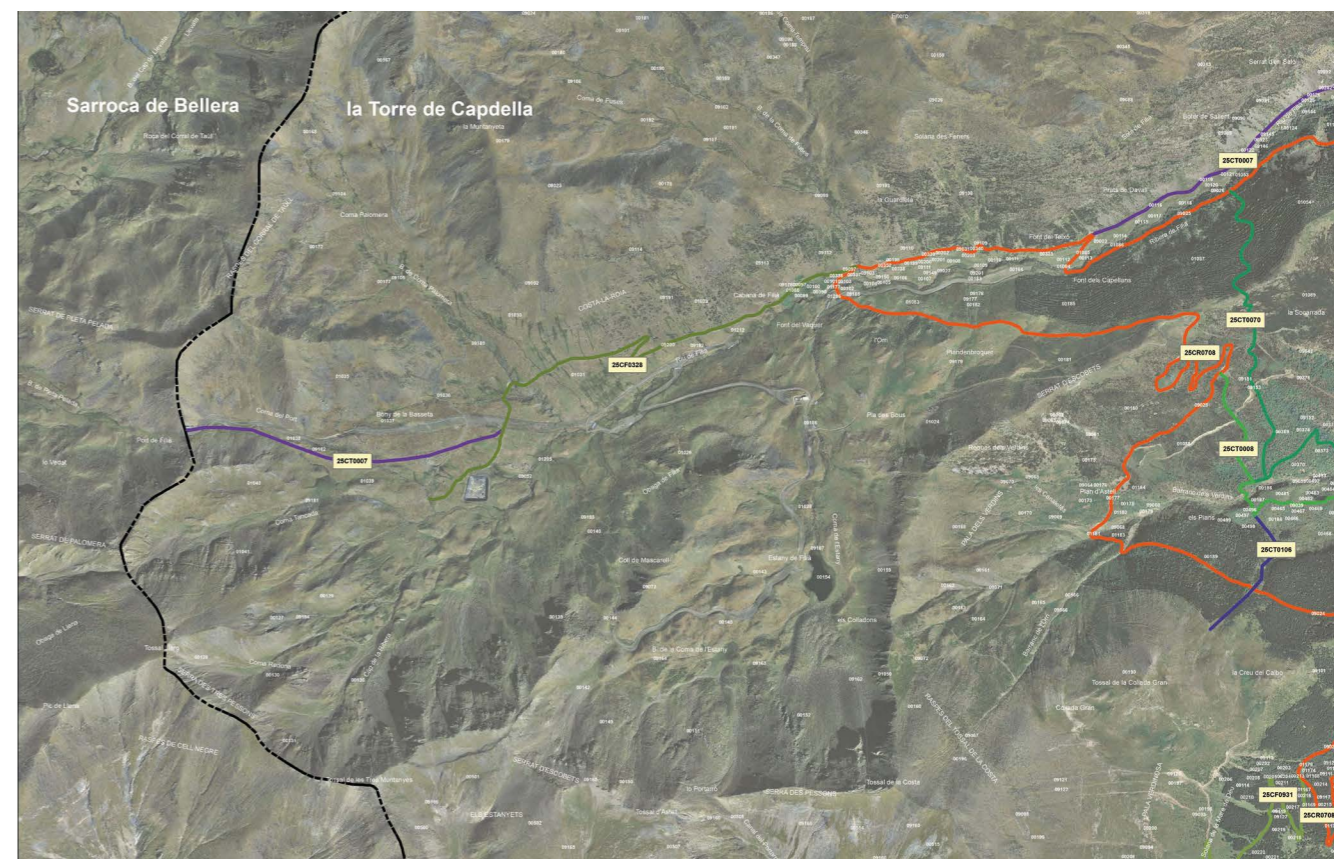
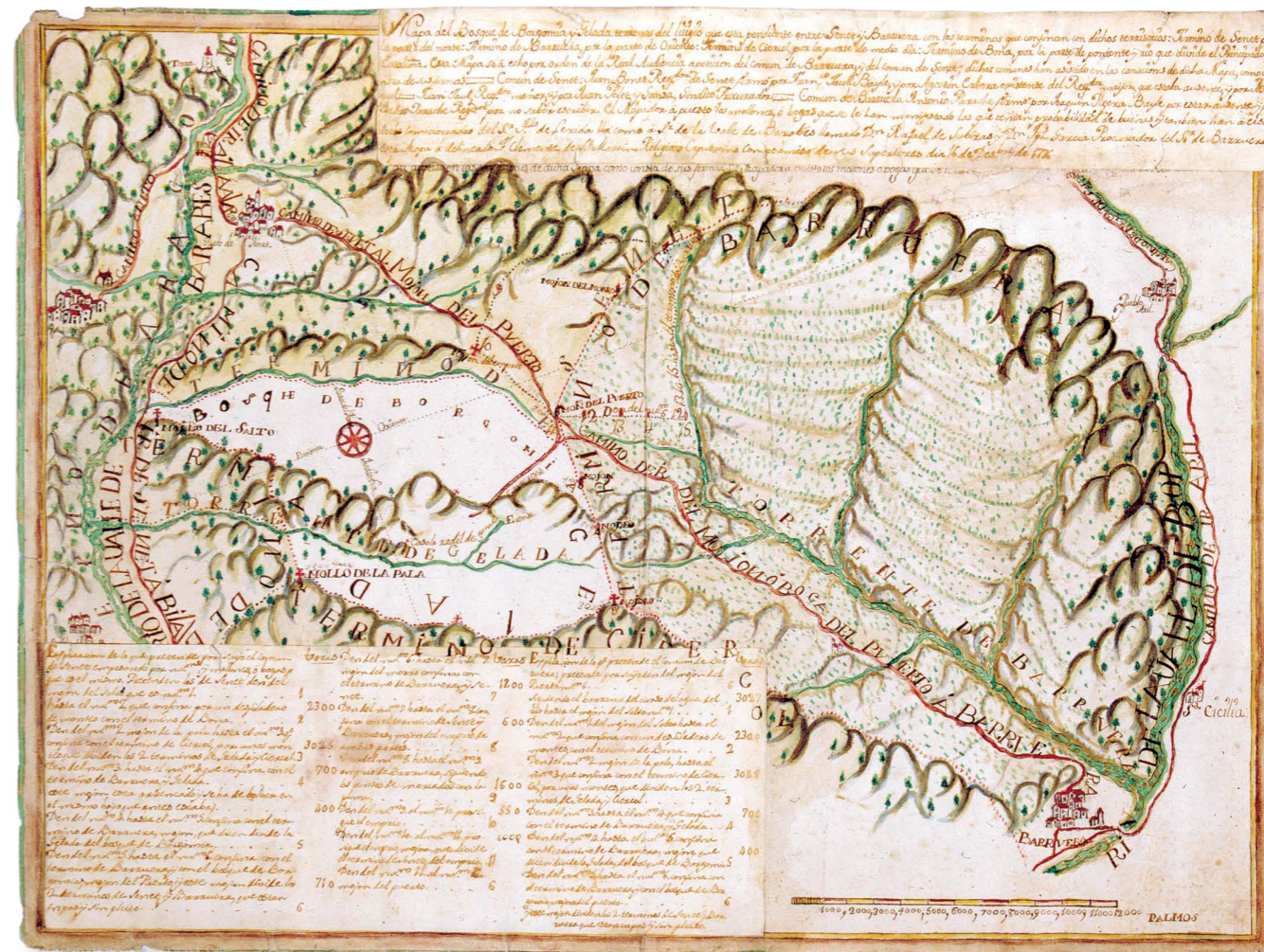
I quina és la novetat aquest 2026? D'entrada, l'inici d'una línia de subvencions llargament reivindicada per la Taula de Camins de l'Alt Pirineu i Aran. El passat 27 de febrer es publicava al DOGC la Resolució TER/494/2026, de 18 de febrer, per la qual s'aproven les bases reguladores de les subvencions per a l'elaboració (i també per a l'actualització) d'inventaris municipals de camins a les comarques de l'Alt Pirineu i Aran. Aquestes bases, molt esperades, facilitaran que diversos municipis pirinencs puguin fer els deures. Serà quan es faci el següent pas: la publicació de la convocatòria d'ajuts d'enguany, cosa que el seu òrgan impulsor, l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA), preveu que passi durant el segon semestre.

La importància dels inventaris es pot comprovar, per exemple, en dues notícies aparegudes aquest primer trimestre de l'any a la premsa (local, eh?, no és un tema que ocupi les portades). D'una banda, al municipi del Bruc, amb l'inventari municipal a informació pública, sorgia la «preocupació entre propietaris forestals perquè el nou catàleg de camins considera públics molts camins privats», com titulava l'AnoiaDiari. D'altra banda, a Badalona, un seguit d'entitats organitzaven la II Caminada reivindicativa en defensa dels camins públics, després que l'Ajuntament aprovés un inventari amb només deu camins de la quarantena que, segons l'estudi previ i un dictamen pericial posterior, mostraven indicis de ser públics.

No entrarem a valorar des de lluny qui té raó i el perquè. Només insistim en la necessitat que els ajuntaments es dotin d'aquesta eina (reiterem, obligatòria) i que, òbviament, s'elabori amb el màxim rigor tècnic, amb la màxima transparència i amb la màxima participació, la millor manera possible de resoldre qualsevol discrepància.

Tot això, sense perdre de vista que, només amb l'inventari aprovat, no n'hi ha prou. Cal una intervenció decidida dels ajuntaments per defensar el que és públic i, quan no hi és, de les associacions i col·lectius que sí que estan per la feina. En aquest mateix número, hi trobareu un article d'en Manuel Trujillo que és una mena de manual, entre tragicòmic i surrealista, dels passos a seguir davant del tancament d'un camí públic. I en molts casos, com veureu, comporta seguir un recorregut més sinuós, dret i extenuant que qualsevol que puguem trobar a la natura...

Agustí A. Andrés i Xavi Basora
Coordinadors editorials

La cartografia, històrica o actual, un suport important en l'elaboració dels inventaris de camins. A dalt, Mapa del Bosque de Borgomia y Gelada (1776); a sota, detall d'un mapa de l'Inventari de camins municipals de la Torre de Capdella (2017).